

JOKKA

kék- fehérben

Három éve engedélye van külföldi szerződéskötésre Tóth Józsefnek, az Újpesti Dózsa 56-szoros válogatott balhátvédjének. A 33 éves futballista nyári távozása tehát nem volt meglepetés. A meglepetés inkább az volt, hogy nem határainkon túl kamatoztatja ma is rendkívüli gyorsaságát, tapasztalatát, hanem az MTK-VM-ben. A miértről szóljon a legilletékesebb.

— Tulajdonképpen már egy évvel ezelőtt is szó volt az idejövetelemről. Most realizálódott a dolog. Egy éves szerződést írtam alá, de — ha lehetőség nyílik — bármikor elmehetek külföldre. Ígéretet kaptam arra, hogy a vezetőség támogat ebben.

— Maradjunk még egy pillanatra a külföldi szerződésnél. Úgy tudom, hogy 30-hoz közel van azoknak a játékosoknak a száma, akik már eddig kimehettek. Szerinted, neked, sokszoros válogatott létedre miért nem sikerült?

— Erre nehéz válaszolnom, mert én sem értem. Korábban azt mondták az illetékesek, hogy elsősorban azok mehetnek ki, akik sokat tettek a magyar futballért. Ha végigmegyünk a „profi”-listán, láthatod, hogy nem egészen ez történt. Hidd el, nem az irigység beszél belőlem! Az argentinai VB-csapatból rajtam kívül csak Törőcsik nem mehetett még ki. Ő viszont csak 29 éves. Csáki Sanyi bácsi, a menedzseriroda vezetője azt mondja, hogy nem kell balhátvéd. Bálint, Kocsis, Martos példája nem ezt igazolja. (Az idén a védők közül Kerek és Godán mehetett ki Ausztriába, illetve Finnországba. — A szerk.) Elmennék én akár Finnországba vagy az osztrák második ligába is. Nem hiszem, hogy ne lehetne engem „eladni”. Tudom,

Tóth József (középen) Szabadit próbálja szerelni. (Jobboldalt Bősz.)
FTC-MTK-VM 2-1.

Lovas Albert felvétele

az elején túl olcsón keltek el a magyar játékosok. Most azonban úgy érzem, rajtam csattan az ostor, ha irreális árat kérnek értem. Megjegyzem: volt klubom — kilencévi ottlétem ellenére — sem támogatott kellőképpen. Lehet, hogy azért, mert sohasem voltam simulékony természetű, csapatkapitányként mindig megmondtam a véleményemet.

— A Hungária körútra történt távozásod mellett volt még egy meglepetés: a jubileumi 400. bajnoki mérkőzésedet már középhátvédként ünnepelhetted. Méghozzá kitűnő játékkal.

— Új klubom nyári portugál-spanyol túráján vetődött fel söprögető játékom. Számomra egyáltalán nem idegen ez a poszt, mert már régebben is játszottam középhátvédet, vagy beállást. Középről jobban lehet irányítani a védelmet — nekem ez egyik fontos feladatomban — és jó helyezkedéssel ura lehetek a helyzetnek. Igaz, 175 centiméteres magasságommal nem vagyok egy égiszeselő, de a magyar mezőnyben azt hiszem, nem fejelek rosszszul. Belül jobban élvezem a focit: szeretem lefűlelni a labdákat, és pontos indításokkal segíthetem a kontrajátékokat. S nem utolsósorban: talán itt jobban felfigyelnek rám.

— Hogy érzed magad a Hungária körúton?

— Remekül. A játékosok többségét évek óta ismerem, néhányukkal a válogatottban találkoztam. A beilleszkedésem zökkenőmentes volt, úgy érzem, a fiúk befogadtak. Jobb a légkör, mint Újpesten, ahol az edző és a játékosok között — szerintem — nem volt meg a megfelelő összhang. Az MTK-VM-ben rövidebbek az edzések, kevesebb és

nem annyira monoton a bemelegítés, a gyakorlatokat pedig többnyire labdával végezzük.

— Szerintem ez a gárda semmivel sem rosszabb, mint az NB I bármelyik együttese. Az önbizalom hiányzik a fiúkból. Én kétszer voltam bajnokcsapat tagja, és máskor is ott voltunk elől. Ez tartást, magabiztosságot ad az embernek. Nekik is meg kell ismerniük a sikert. Állandóan azt mondom, hogy legyen céljuk: lehetetlen dolog az, hogy ott lötyögjünk a középmezőnyben. Szerintem — és ez nem túlzás — a csapat az első három között is végezhet.

Palicskó Tibor, az MTK-VM vezetőedzője az alábbiakat mondta szerződtetésével kapcsolatban:

— Tóth Jósikát leggyengébb csapatrésznünk erősítésére igazoltuk le. Problémáink egy részét kitűnő irányítókészségével — ha nem is hosszú távon — megoldhatja. Középhátvéd játéka a nyári túra során vetődött fel, és kinti utolsó mérkőzésünkön már jól helytállt ezen a poszton. Évekkel ezelőtt a Benfica-val Budapesten járt Germano sem volt magasabb, mint ő, s mégis söprögetőként a világ egyik legjobb játékosa volt a maga idejében.

— A külföldi szerződést egyelőre, remélhetőleg nem végleg, „borítékoljuk”. Mit tervezel a futball utáni időkre?

— Vendéglátóipari főiskolát végeztem, feleségem most is a szakmában dolgozik. Ha visszavonulok, szeretnék egy presszót vagy vendéglőt nyitni.

LANTAI ANDRÁS